

กราบคารวะครู ๕ ท่าน

นำเสนอเมื่อ : 28 มี.ค. 2552

บทความนี้ครูอารมย์ได้เขียนขึ้นเมื่อวันครู ๑๖ มกราคม ๒๕๕๒ เพื่อกราบคารวะครู ๕ ท่าน ที่มีส่วนทำให้ครูอารมย์ได้รับการคัดเลือกให้เป็น "ครูดีเด่น" ซึ่งได้เขียนลงวารสารของโรงเรียน และขออนุญาตผู้ดูแลระบบเผยแพร่บทความนี้ต่อ ขอขอบคุณอย่างสูงคะ

ก่อนอื่นต้องขออนุญาตบรรณาธิการก่อนว่าไม่ขอบอกเล่าประวัติครูอารมย์ เพราะได้ลงใน ฉบับที่ 29 แล้ว จึงขอเขียนสิ่งละอันพันละน้อยเพื่อบูชาครู ที่ทำให้ครูอารมย์ ได้รับการคัดเลือกให้เป็น ?ครูดีเด่น? ของอำเภอท่าเรือ ครั้งแรกเมื่อ ปี พ.ศ. 2543 และ ครึ่งนี้เป็นครั้งที่สอง จึงขอกราบบูชาครู ๕ ท่านที่ให้โอกาสให้ความหวังดีตลอดมา

ครูคนที่ ๑ ครูคนแรกของลูก ก็พ่อแม่เรานั่นเอง เป็นผู้สอนนั่ง ยืน เดิน สอนพูด สอนอ่าน สอนเขียน ให้แก่เราผู้เป็นลูกตั้งแต่ลืมตาดูโลก.....โดยไม่หวังผลตอบแทนใดใด แม่ซึ่ง เรียนเพียงแค่ชั้น ป.4 แต่เป็นคนชอบอ่านหนังสือเป็นชีวิตจิตใจ จึงสอนลูกให้อ่านหนังสือด้วยการอ่านให้เห็น ทองบทอาชญาไม่ให้ฟัง ให้จำและคิดตาม สอนพอชอบเขียนบันทึก อะไรนิดหน่อยพอกับบันทึก และชอบเก็บสะสมของ เราก็ได้นิสัยส่วนนี้มา จึงชอบเขียนและจดบันทึกเหมือนพอ ออ...ชอบสะสมของที่ระลึกด้วย

พ่อแม่จึงเป็นครูคนแรกที่ทั้งสอนและทำให้ดูเป็นตัวอย่าง เราจึงชอบอ่านและเขียนหนังสือ และชอบสะสมของที่ระลึก จึงขอบูชาครูท่านแรกว่าเป็น พรหมของลูก (ท่านมีความเมตตา กรุณาและอุเบกขาแก่ลูกเสมอ) และเป็น เนื้อนาบุญคุณของลูก อย่างแท้จริง ครูคนที่ ๒ ก็ครูที่โรงเรียนอนุบาล (ชั้นเด็กเล็ก) จนถึงครูที่สอนระดับ ป.โท ครูทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้แก่เรา เรานับถือทุกท่าน เพราะท่านอบรมมนิสัยให้เป็นคนดี มีความรู้ ท่านสอนคิด สอนอ่าน สอนเขียน สอนการเขียนรูปร่างเปลี่ยนกับผู้อื่น จนเรามีคุณสมบัติ กลาคิด กลาทำ กลาแสดงออก จึงขอบูชาครูทุกท่านที่สอนมาจนประสบผลสำเร็จทุกวันนี้

ครูท่านที่ ๓ คือครูที่เป็นหม่อมวลมิตรและญาติสนิท ที่ร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ซึ่ง ครูรังสรรค์ แสงสุข (ท่านอดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง) ท่านกลาวว่า เราเป็นครูคนละอย่าง ดิฉันได้แนวคิดนี้ว่าทุกคนเป็นครู แตต่างกันที่ความถนัดและความสามารถที่เราสามารถเก็บเกี่ยวความรู้แลกเปลี่ยนกันได้ เพราะเราเป็นครูคนละอย่าง

ครูท่านที่ ๔ คือ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระองค์ท่านได้รับการยกย่องว่าเป็นครูของแผ่นดิน เราชาวไทยทุกคนได้น้อมนำพระราชดำรัส พระบรมราโชวาทเป็นปรัชญาในการดำเนินชีวิต

จึงขอกราบบูชาครูของแผ่นดินด้วยความเคารพอย่างสูง ครูท่านที่ ๕ ครูท่านที่หาไม่ หมายถึง ผู้ที่สอนคนอื่นโดยไม่เลือกชนชั้นวรรณะ สอนโดยไม่ปิดบังซ่อนเร้น สอนโดยไม่หวังผลตอบแทน และสอนเขาอย่างไรก็กระทำใ้ได้เช่นนั้น ครูท่านนี้คือ องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นครู เพราะสอนเขาอย่างไรก็กระทำใ้ได้เช่นนั้น จึงขอกราบบูชาครูท่านนี้ด้วยความเคารพอย่างสูง ดิฉันขอกราบบูชาครู ๕ ท่านไว้ ณ ที่นี้ ด้วยความเคารพอย่างยิ่ง ที่ทุกท่านมีส่วนทำให้ดิฉันได้รับการคัดเลือกให้เป็น ?ครูดีเด่น? และมีทุกวันนี้ก็เป็นศิษย์มีครู โดยเฉพาะ ครูท่านแรก คือพ่อแม่ของเราเอง ครูอารมย์ จึงขอฝากขอคิดให้กับศิษย์รักลูกนิตยทุกคน ว่าควรให้ความเคารพ ต่อครูผู้ให้คุณธรรม จริยธรรม ให้ความรู้และประสบการณ์ ทำให้เราปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นคนดีได้ ครูจึงเป็นปูชนียบุคคลที่สมควรแก่การรับการคารวะจากศิษย์อย่างแท้จริง